

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO-LENINISMO-MAOISMO

Bayan

Tomo XXXI Blg. 8

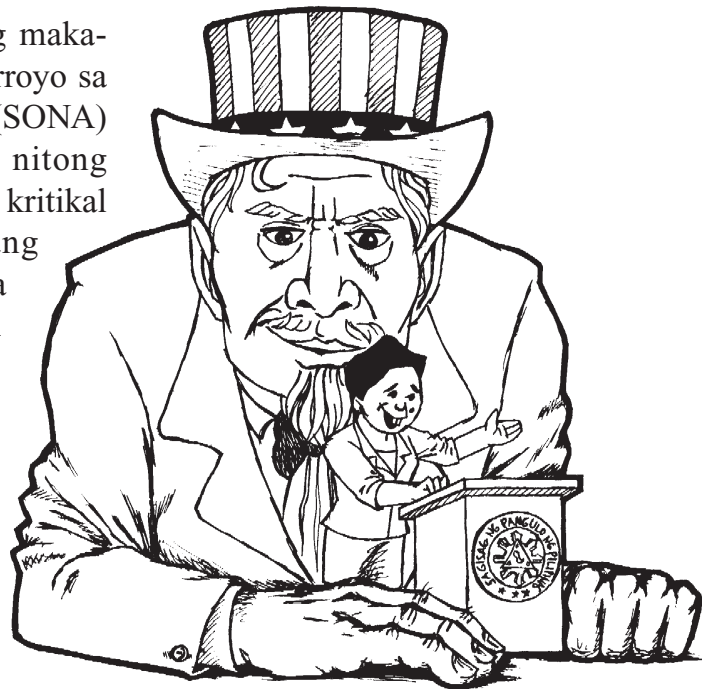
Agosto 2001

EDITORIAL

Ilantad at labanan ang mga maka-imperyalista at anti-mahirap na “reporma” ng rehimeng US-Macapagal-Arroyo!

Mumurahing gimik at mapagkunwaring maka-mahirap ang palabas ni Macapagal-Arroyo sa kanyang *state of the nation address* (SONA) sa pagbubukas ng ika-12 Kongreso nitong Hulyo 23. Nilaktawan niya ang paglalarawan ng kritikal na kalagayan ng bansa at naglahad na lamang ng programa ng kanyang gubyerno -- mga programang nakalutang sa hangin at ginayakan ng islogang “paglaban sa kahirapan”.

Ang balangkas ng bagong programa ng rehimeng Macapagal-Arroyo ay hinugot lamang sa tadyang ng bangkaroteng Medium Term Development Program (MTPDP) o “Philippines 2000” ng rehimeng Ramos at “Angat Pinoy 2004” na bersyon nito ng rehimeng Estrada. Ang islogang “paglaban sa kahirapan” naman ay kinopya mula sa napatalsik na rehimen.

www.angbayan.org editors@angbayan.org

Inilalathala ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas

Bayan

Taon XXXI
Blg. 8
Agosto 2001

www.angbayan.org

NILALAMAN

1 HINGGIL SA “MGA REPORMA” NG REHIMENG MACAPAGAL- ARROYO

Editorial: Ilantad at labanan ang mga maka-imperyalista at anti-mahirap na “reporma” ng rehimeng US-Macapagal-Arroyo;

10 Patuloy na paglala ng krisis pang-ekonomya sa bansa;

13 Matinding tama ng krisis sa mamamayan

16 Nakahanay na mga kagyat na kahilingan ng mamamayan

18 Pribatisasyon ng SSS, patuloy na nilalabanan

20 Mga operasyong militar sa Kabikulan, kinundena

21 Mga balita ng pakikibaka

22 Kasamang Antonio Zumel, pinarangalan

PANAWAGAN

Ang Lupong Patnugot ng **Ang Bayan** ay nag-aanyaya sa mga mambabasa na mag-ambag sa pagpapahusay ng ating pahayagan sa pamamagitan ng pagbibigay ng mga komentaryo at mungkahi, mga balita o mga rebolusyonaryong karanasan na maaaring ilathala sa ating pahayagan.

Maaaring makuha ang pinakahuling isyu ng **Ang Bayan** sa internet. Magtungo sa

www.angbayan.org

Tatanggap din ng mga liham sa

editors@angbayan.org

Walang ibang esensyal na nilalaman at sinunod na balangkas ang bagong-bihis na MTPDP ng rehimen kundi ang imperyalistang “globalisasyon”. Pagpapatuloy lamang ito ng rehimeng Macapagal-Arroyo sa dati nang umiiral na malakolonyal at malapyudal na mga sanhi ng kahirapan, pagkaatrasado at kaapihan ng mamamayang Pilipino. Pinalabukan lamang ito ngayon ng maraming palamuti na nag-aanyong pagkalinga sa mahihirap.

Apat ang sangkap ng naturang programa: (1) pagnenegosyo upang dumami ang trabaho; (2) modernisasyon ng agrikultura; (3) pagkalinga sa mga nagigipit na sektor ng lipunan; at (4) katarungan sa guberno.

“Pagnenegosyo upang dumami ang trabaho”

Para kay Macapagal-Arroyo, ang kalutasan sa malawakang disempleyo at kahirapan sa bansa ay nakasalalay sa patuloy at higit pang pagtataguyod sa imperyalistang “globalisasyon”. Nagbubulag-bulagan siya sa mas malaganap, mas matimbang at mas mapait pang realidad ng pagsasamantala, pang-aapi at pagpapahirap na idinudulot nito sa mamamayan, laluna sa masang anakpawis.

Sentral sa lahat ng mga “repormang” ipinangangalandakan ng rehimen ang ibayo pang pagpapatupad ng liberalisasyon, deregulasyon, pribatisasyon at denasyunalisasyon ng natitira pang mga estratehikong industriya at *public utilities* sa bansa.

Ang pagsasabatas ng Power Reform Act ang unang-unang salyada ng rehimen sa pagpapatupad nito. Magbubunga lamang ito ng ibayong dominasyon ng mga dayuhang monopolyo kapitalista at higit na pagpapalakas ng mga kakutsaba nilang mga lokal na monopolyo sa serbisyo sa kuryente at pagkakamal ng mga ito ng sobra-sobrang tubo. Lahat ng ito’y sa kapinsalaan ng mga konsumer ng kuryente at mamamayan sa bansa (*para sa mas malawig na pagtalakay sa Power Reform Act, tingnan ang praymer na inihanda ng Kawanihan sa Impormasyon hinggil dito*).

Tampok din ang isyung pribatisasyon ng Social Security System (SSS), ang ahensya ng guberno na nangangasiwa sa seguro (pagpapalago ng mga impok at nagtitiyak mula rito ng mga benepisyo) ng mga empleyado at manggagawa sa pribadong sektor Ilalagay sa kamay ng mga pribadong dayuhan at lokal na kumpanya ang mahigit P174 bilyong pondo sa seguro ng 23 milyong myembro ng SSS.

Sa loob ng tatlo hanggang apat na taon, ang pangunahing

pinapangarap ng rehimen na aangklahan ng malaking pag-igpaw ng ekonomya ay ang pag-unlad ng *information and communications technology* (ICT o teknolohiya sa kompyuter at telekomunikasyon) sa bansa. Ngunit, sa isa o dalawang maliit na aspeto lamang—sa paglaganap ng paggamit ng *cellphone* at ng mga piniratang *compact disk*—at wala pa sa pinakamahahalagang aspeto nagkaroon ng malaking pag-unlad ang industriya ng ICT sa bansa. Dahil sa ibayong paglaganap ng mga ito sa bansa, ilan sa pinakamalalaking importasyon ngayon ng bansa ay mga *cellphone*, mga kagamitan para sa telekomunikasyon at mga kaakibat na materyal at kagamitang elektronik at elektrikal. Malaking bahagi (13.3%) rin ng bahagyang inilaki ng kita ng bansa sa loob ng kalahating taon ay mula sa pagseserbisyo ng mga *cellphone* at reproduksyon ng mga *compact disk*. Sa unang anim na buwan ng taon, umabot nang P27.7 bilyon ang pinagsamang kita ng Globe at Smart, 85% na mas malaki kaysa kinita nila sa parehong panahon sa nakaraang taon. Halos P48 bilyon o 55% ng kabuuang bagong puhunang inaprubahan ng Board of Investments (BOI) sa unang hati ng taon ay para sa pagpapalawak ng saklaw ng mga kumpanya sa telekomunikasyon. Napakalaki ng naibabaling mula sa kapasidad at rekurso sa produksyon ng bansa sa pagkakamit ng Pilipinas ng taguring “*text capital of the world*” o “pandaigdigang sentro ng text”. Ngunit, ang pagte-*text* sa *cellphone* at panonood at pakikinig sa mga piniratang pelikula at musika sa *compact disk* ay di saligan sa pamumuhay ng malawak na masa at hindi rin maaasahang magbubunsod ng tunay na pagsulong ng ekonomya sa bansa.

Ang hinahangad pa sana ng rehimen na mapauunlad na bahagi ng ICT ay ang larangan ng *computer software development* (paglikha ng mga *program* para sa *computer*) at *data management* (pagsasaayos ng mga datos). Malayong mangyari ang layunin ng rehimen na maipalaganap ang paggamit ng kompyuter at telekomunikasyon sa buong bansa, at laluna na gawing sentro ng serbisyong pang-*internet* sa Asia ang Pilipinas. Hadlang dito ang kasalukuyang makitid na

latag at abot ng interkoneksyon ng mga linya, pasilidad at paggamit ng kompyuter, *internet* at telekomunikasyon sa buong bansa laluna sa kanayunan at ang di episyenteng pamamahala at pagpapaunlad ng gamit dito ng guberno. Napakaliit na porsyento ng populasyon (8.3%) ang may *cellphone* at 4.1% lamang ang may teleponong *landline*. Wala pang 1% ang may kompyuter at higit na maliit pa rito ang umuugnay sa *internet*. Mas pundamental pang hadlang dito ang malalang katiwalian sa guberno, ang mababang pasweldo sa mga empleyado at ang pangigingibang-bayan ng mas maraming propesyunal para maghanap ng mas mataas na sweldo.

Sa panahon ding ito na dumadausdos ang industriya ng ICT sa daigdig, laluna sa US at maging sa mga tinataguriang “tigreng ekonomya” (o bagong

Sentral sa lahat ng mga “repormang” ipinangangalandakan ng rehimen ang ibayo pang pagpapatupad ng liberalisasyon, deregulasyon, pribatisasyon at denasyunalisasyon ng natitira pang mga estratehikong industriya at *public utilities* sa bansa.

industriyalisadong ekonomya) tulad ng Singapore at Taiwan, mahirap asahan na mag-isa at walang-batayang makabubwelo ngayon ang industriya ng ICT sa bansa.

Ang pangunahin pang aangklahan ng rehimen upang mapaunlad ang industriya ng ICT sa bansa at imprastruktura para rito ay ang pag-akit ng dayuhang puhunan sa pamamagitan ng pagsasabatas ng lubusang deregulasyon at pribatisasyon ng naturang industriya sa bansa.

Pangarap na lamang ang balak ng rehimen na pasiglahin ang mga midyum at maliliit na empresa. Hindi ito magagawa hanggang umiiral ang malalaking sagabal sa pagtatayo ng pambansang industriya: ang dominasyon at panggigipit ng imperyalismo sa pambansang ekonomya, ang pangigingibabaw ng neokolonyal na kalakalan at kawalan ng anumang makatotohanang programa para sa pagsusulong ng pambansang industriyalisasyon, ang pagkaatrasado ng malawak na kanayunan, ang kabulukan at mga katiwalian sa guberno, at ang patakaran ng mababang pasahod sa mga manggagawa. ^{AB}

"Modernisasyon ng agrikultura"

Napakatayog din ng pangarap ng rehimen na makalilikha ito ng isang milyong bagong trabaho sa agrikultura at pangangisda sa loob ng isang taon sa pamamagitan ng pagpapatuloy ng Agricultural and Fisheries Modernization Act (AFMA). Ang AFMA, na isinabatas noong 1997, ay agresibong humihikayat sa pagpasok ng dayuhang kapital sa agribisnes at nagdirin sa produksyon ng mga tanim na pang-eksport, tulad ng asparagus at mga bulaklak, sa halip na palay at mais na pangkonsumo. Sa halip na tulungan ang papabagsak na agrikultura sa niyog, kung saan umaasa ang mahigit 25 milyong mamamayan, sang-ayon sa programa sa pagpapatupad ng AFMA, nagpapapasok pa ang rehimen ng mga mamumuhunan mula sa Malaysia at paglalaanan sila ng 160,000 ektaryang lupain para gawing mga plantasyon ng *palm*. Ang langis ng *palm* ay kakumpitensya ng langis ng niyog sa pandaigdigang pamilihan. Dulot nito, mawawalan ng trabaho ang daan-daang libong magsasaka at manggagawa sa agrikultura ng niyog.

Sa ilalim ng AFMA, ibinubwelo ang malawakang pagpapalit-gamit sa lupang agrikultural. Lalo lamang nitong winawasak ang kakayahan sa lokal na produksyon ng pagkain at ginagawang palaasa ang bansa sa pag-aangkat ng bigas, mais at iba pang pagkain. Isang taon pagkatapos maisabatas ang AFMA, bumagsak ang produksyon ng palay sa pinakamababang antas nito mula 1987. Ang produksyon ng mais ay bumagsak din sa pinakamababang antas nito mula 1984. Hindi trabaho ang nililikha ng AFMA kundi ibayong paglawak ng disempleyo at gutom sa kanayunan.

Sa lala ng katiwalian sa gubyerno, wala rin namang maaasahang malaking ibubunga ang kahit gaanong kalaking badyet para sa agrikultura at pangangisda. Sa taas pa lamang ay nasasaid na

ito dulot ng korapsyon at gapatak na lamang ang umaabot sa aktwal na implementasyon ng mga proyekto.

Bukod sa mga ito, mas saligan at pangunahin pang sagabal sa pagpapaunlad ng agrikultura at malawakang paglikha ng hanapbuhay sa kanayunan ang mahigit dantaon na at di nalulutas na problema sa pyudal at malapyudal na relasyon sa agrikultura at ang lumalaking kawalan ng nakararaming magsasaka ng lupang mapagtatamnan. Anumang programa para sa pagpapaunlad ng agrikultura na hindi nakaangkla sa pagpapatupad ng tunay na reporma sa lupa ay walang pupuntahan.

Matagal nang nasagad ang mga prongter sa bansa, kaya kaduda-duda ang pangako ni Macapagal-Arroyo na pamamahagi ng 100,000 ektarya ng publikong lupain taun-taon. Ang marami rito ay magiging palabas na lamang na pamamahagi sa mga pambansang minority at settler na dati na rin namang nagmamay-ari, naninirahan at nagsasaka sa mga "ipamamahaging" lupain. Sa aktwal ay pribado na ang mga ito ngunit wala pa lamang titulo kaya tinatawag pang "publikong lupain" para lamang may maiulat na naipamahagi. Ang pagbubukas ng mga bagong lupain mula sa napakanipis nang kagubatan at pinagbubuhatan ng tubig ay makasisira lamang sa kalikasan.

Dahil wala namang ginagawa ang rehimen para basagin ang kapangyarihang pang-ekonomya at pampulitika ng mga panginoong maylupa, nananatiling pangako ang sinasabi ng rehimen na pamamahagi ito ng 100,000 ektarya ng pribadong lupain taun-taon. Napakaliit na nga nito kumpara sa 10.3 milyong ektaryang dapat saklawin ng reporma sa lupa, kung saan 7.66 milyon ay pribadong pag-aari ng mga panginoong maylupa. Hanggang

ngayon, mga 3% pa lamang ng huli ang aktwal na nasaklaw ng Comprehensive Agrarian Reform Program (CARP).

Ang malawakang pagpapatuloy ng industriyal, komersyal, pang-turismo at residensyal na pagpapalit-gamit ng mga lupaing agrikultural ay hindi rin tumutugma sa pinalalabas ng rehimen na seryoso ito sa reporma sa lupa, laluna’t nasaklaw na ang mga ito ng CARP.

Ipinagwawalambahala ng rehimeng Macapagal-Arroyo ang mabigat na suliranin ng mga magsasaka at mamamayan sa pagbaha ng mga

imported na agrikultural at iba pang produkto sa bansa, dulot ng “globalisasyon” at mga di-pantay na kasunduang pinasok ng guberno tulad ng General Agreement on Tariffs and Trade (GATT o Pangkalahatang Kasunduan sa Taripa at Kalakal) at World Trade Organization (WTO o Pandaigdigang Organisasyon sa Kalakal). Sa loob ng panunungkulan ni Macapagal-Arroyo, higit pang lalaki ang suliraning ito, laluna pagdating ng 2004-05 kung kailan ganap nang ipatutupad ang mga komitment ng Pilipinas sa GATT-WTO. ^{AB}

“Pagkalinga sa mga nagigipit na sektor ng lipunan”

Ang ni Macapagal-Arroyo, kinikilala niya ang karanginang ng madla laban sa nagtataasang presyo ng mga bilingin at mababang sahod. Ngunit pabalat-bunga lamang ang pagkilala niya sa kalagayan ng mga manggagawa na nagigipit dulot ng mababang sahod. Wala siyang ginawa kundi ang sabihing umaasa siyang “magpapasya ang Kongreso o ang *wage board* sa nararapat na sweldo”. Ang panawagan niya sa mga negosyante na boluntaryong mag-abono ng pansamantalang Emergency Cost of Living Allowance (ECOLA) na aawasin din naman mula sa anumang itataas ng sahod ng mga manggagawa, gayundin ang paghahain ng mga barat na kapalit, ay pawang mga palatandaang hindi siya interesadong madagdagan ang sahod ng mga manggagawa. Sa kabilang banda, mabilis at kabi-kabila ang pagbibigay niya ng mga umento sa mga pwersa ang AFP at PNP.

Binabantayan din daw ng rehimen ang presyo ng langis. Ngunit naging inutil lamang ang rehimen sa harap ng dalawang ulit na malaking pagtataas ng presyo ng langis sa loob ng kanyang maigsi pang panunungkulan.

Ang guberno ay magbebenta rin daw sa mga pinakamaralita ng mas murang bigas sa pamamagitan ng “Tindahan ni Gloria Labandera” Kopya na naman lamang ito sa pakana ng “Erap

Rolling Stores” ng nakaraang rehimen. Ngunit ang pagpili ng mga mabebenipisyuhan at mabibigyan ng *passbook* para mabentahan ng murang bigas ay daraan muna sa mga pulitikong nasa panig ng administrasyon. Magsisilbing instrumento ang ganito para sa kanilang bulok na pamumulitika. Masahol pa, isa lamang itong pakana upang ikubli ang pag-aalis mula sa National Food Authority ng tuwirang pagbebenta ng bigas sa publiko at paghahanda para sa tuluyang pagsasapribado ng NFA at liberalisasyon ng importasyon ng bigas.

Mabibigyan din daw ng karapatang bumili ng sariling tirahan ang hanggang 150,000 maralitang pamilya taun-taon. Pero wala naman itong inilatag na paraan kung paano mababayaran ang ipagbibiling tirahan sa mga maralitang lunsod na wala namang trabaho. Ang mas saligan pang suliraning kailangang solusyunan sa bahagi ng milyun-milyong maralitang lunsod ay ang problema ng malawakang kawalan ng trabaho.

Muling binubuhay ni Macapagal-Arroyo ang Emergency Employment Program (EEP) na unang inilunsad noong panahon ng kanyang ama, si dating Pangulong Diosdado Macapagal. Kinopya ito ng huli sa New Deal (Bagong Kaayusan) ni Presidente Franklin D. Roosevelt bilang sagot diumano sa matinding depresyon sa US noong dekada 1930-40.

Pinapangarap ni Macapagal-Arroyo na lilikha ang kanyang EEP ng empleyo para sa 20,000 katao taun-taon sa pamamagitan ng pagpapagawa ng kung anu-ano para lamang masabing may trabaho sila at may kaunting maiuwing sahod. Kalokohan ito dahil hindi tunay na kinakailangan at produktibo kundi mga gawa-gawang trabaho lamang ang ipagagawa sa kanila. Noon pa mang panahon ni Diosdado Macapagal, naging katatawanan at umani lamang ng kabiguan at maraming batikos ang EEP.

Sa maraming ipinangako ni Macapagal-Arroyo sa mga maralita ng kanayunan at lunsod, sinikap niyang palabasing dito na pangunahing

bumaling ang prayoridad ng rehimen. Subalit, walang tunay na nabago sa pagkatagibang ng mga prayoridad nito: gaya ng mga sinundan nito, hindi isinasaisantabi ng rehimen US-Macapagal-Arroyo ang Automatic Debt Appropriations Act na patuloy na naglalaan ng pinakamalaking tipak—40% ng pambansang badyet—para bayaran ang utang panlabas, na umabot na ngayon sa \$53 bilyon. Dahil nasa pangunahing prayoridad pa rin ng rehimen ang mapanupil at di-produktibong AFP at PNP, nilakihan pa ang badyet ng mga ito para sa modernisasyon, pagtataas ng sweldo ng mga upisyal, kawal at pulis, pagpaparami ng CAFGU at iba pa. **AB**

“Katarungan sa gubyrerno”

Manawagan man nang manawagan si Macapagal-Arroyo ng moralidad sa gubyrerno, wala siyang magagawa para mapagpasyang maiwaksi ang katiwalian dito, laluna sa matataas na antas ng burukrasya. Ito’y hanggat hindi mapagpasyang maiwawaksi at radikal na mapapalitan ang umiiral na reaksyunaryo at bulok na estado.

Ang kabulukan sa estado ay itinatakda ng kinapapalooban nitong malakolonyal, malapyudal at burukrata-kapitalistang sistema ng paggugubyrerno at pulitika sa bansa. Nananatili itong kliyenteng estado ng US, pinamumunuan ng mga uring malaking panginoong maylupa at kumprador burgesya at nagsisilbi lamang bilang palabigasan ng mga naghaharing uri at mga tauhan nila. Sa mga diskurso, papel at pagpapakitang-tao lamang ang paninilbihan nito sa interes ng mamamayang Pilipino. Nagmamalinis si Macapagal-Arroyo, dahil ang matinding galit ng mamamayan sa garapal na katiwalian at pandarambong ang

Nakita Macapagal-Arroyo kung gaano rumagasa ang kilusang masa laban sa malalang katiwalian sa gubyrerno at batid niyang maaaring maituon din ito sa kanyang rehimen kapag mailantad din ang pagpapatuloy ang malalang korapsyon hanggang sa kasalukuyan.

nagpabagsak sa pinalitan niyang pangulo. Nakita niya kung gaano rumagasa ang kilusang masa laban sa malalang katiwalian sa gubyrerno at batid niyang maaaring maituon din ito sa kanyang rehimen kapag mailantad din ang pagpapatuloy ang malalang korapsyon hanggang sa kasalukuyan.

Ngunit maaga pa’y may sumisingaw na ring mga kaso ng korapsyon sa palasyo. Si Miguel Arroyo, asawa ng pangulo, at mga malalapit sa kanya ang ngayo’y pangunahing nasasangkot sa mga kontrobersya. Pangita ang kanyang kamay sa ilang pagkakahirang sa mayayamang pusisyon sa gubyrerno ng malalapit niyang kaibigan at kasosyo sa negosyo. Halimbawa nito ang pagkakahirang kay Pantaleon Alvarez bilang kalihim ng DENR at dalawa pang malalapit niyang kaibigan bilang *vice-chairman/general manager* at *media consultant* sa Philippine Charity Sweepstakes Office.

Nasangkot din ang kalihim ng Department

of Justice na si Hernando Perez sa paspasang pagbibigay sa Impsa Engineering Ltd., isang kumpanyang Argentine, ng halagang \$450 bilyong proyektong pang-enerhiya sa Caliraya-Botocan-Kalayaan Power Complex at sa di nito pagdaan sa pagsusubasta bago inaprubahan. Ito ang unang-unang proyektong inaprubahan ng rehimen, wala pang isang linggo pagkaluklok nito.

Pilit na binibigyang-matwid ni Macapagal-Arroyo ang kanyang tunguhing makipagkasundo at magbigay-daan sa iba't ibang hinihinging pribilehiyong pang-VIP at kapritso ng mga Estrada kaakibat ng pag-uusig at paglilitis sa kanila. Ito'y pagiging sensitibo lamang, aniya, sa damdamin ng mga patuloy na sumusuporta kay Estrada. Sa katunayan, nangangamba siyang mayamot sa kanya ang pamunuan ng Iglesia Ni Cristo at ang El Shaddai, na kapwa sumusuporta kay Estrada. Malinaw na natatawaran ang pagtataguyod ng rehimen sa puspusang pag-uusig at mabilisang paglilitis sa mga Estrada. Ang tanging pumipigil sa pagbibigay ng maraming kunsasyon at kumpromiso at nagtutulak sa puspusang pag-uusig sa mga Estrada ay ang masugid at militanteng pagbabantay ng mga progresibo at demokratikong organisasyon.

Kaugnay nito, kailangan pa ring ipursige ng rehimeng US-Macapagal-Arroyo ang mga kaso laban sa mga Marcos at ang kagyat na pagbawi at pagbalik sa mamamayan ng mga nakaw na yaman ng mga Marcos. Gayundin ang imdemnipikasyong dapat matanggap ng mga 10,000 dating bilanggong pulitikal ng diktadurang Marcos, bunga ng napanalunan nilang kaso laban sa diktadura.

Bago ang muling-pagbubukas ng usapang pangkapayapaan sa pagitan ng GRP at NDFP, dapat pinakawalan na ng rehimen ang lahat ng mga bilanggong pulitikal. Subalit, mahigit dalawang daan pa rin sa kanila ang nakakulong at mas dumami pa sila sa loob ng unang anim na buwan ng rehimen.

Sa unang limang buwan pa lamang ng rehimeng US-Macapagal-Arroyo, may naitalang mayor na

Ibayong tumitingkad ang militarismo at pagkapapet ng rehimeng US-Macapagal-Arroyo. Libu-libong mamamayan ang binibiktima ng kontra-rebolusyonaryong digma at paglabag sa karapatang-tao ng rehimen.

50 insidente ng paglabag nito sa karapatang-tao at internasyonal na makataong batas. Kabilang sa mga nabiktima rito ang 322 indibidwal (61 kababaihan at 27 menor de edad); 103 pamilya; at 50 komunidad.

Hindi pa kabilang rito ang mga mamamayang Moro na inaresto nang walang mandamyento sa Basilan at sa mga komunidad ng mga Moro sa Metro Manila, bunsod ng kabiguan ng AFP at PNP na sugpuin ang bandidong Abu Sayyaf.

Kasunod ng pagsosona ng mga komunidad ng mga maralita ng lunsod noong unang linggo ng Mayo, sinona naman ang mga

komunidad ng mga Moro sa Basilan at Metro Manila at nagsagawa ng mga pang-aaresto at mga pang-aabuso sa mamamayan. Ginamit ng rehimen ang deklarasyon nitong may "state of lawlessness" upang maglunsad ng todong-gera, magpalikas ng mga sibilyang populasyon, maghalughog ng mga tahanan at mang-aresto kahit walang mandamyento. Pagkatapos na pagkatapos ng matagumpay na pagpapapalaya sa Prisoner of War (POW) ng Bagong Hukbong Bayan na si Maj. Noel Buan ng Army, inoperasyon at sinalakay ng AFP at PNP ang malalawak na bahagi ng Mindoro, kung saan si Major Buan ay matagal na ibinimbin at pinalaya. Naglunsad din ang AFP ng mababangis na operasyong militar sa Central Luzon upang hawanin ang lugar para sa katiwasayan ng mga tropang US na kalahok sa Balikatan 2001 (noong Mayo) at CARAT 2001 (noong Hunyo), bilang bahagi ng pagpapatupad ng Visiting Forces Agreement sa pagitan ng US at Pilipinas.

Sa pagtutuloy ng usapang pangkapayapaan sa pagitan ng NDFP at GRP, muling pinagtibay ng magkabilang panig ang Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law (CARHRIHL). Ngunit wala pang ginagawa ang rehimeng US-Macapagal-Arroyo upang panghawakan at palaganapin ito sa mga san-datahang pwersa nito. Sa halip, ibayong tumitingkad ang militarismo at pagkapapet ng rehimeng US-

Macapagal-Arroyo. Libu-libong mamamayan ang binibiktima ng kontra-rebolusyonaryong digma at paglabag sa karapatang-tao ng rehimen.

Ang paglaban ng AFP sa Abu Sayyaf ay palaging bigo dahil may pakikipagsabwatan sa kanila ang ilang namumunong opisyal ng militar, pangunahin na ang mismong mga pinahaharap para labanan ang Abu Sayyaf (tulad ng kumander ng 1st Infantry Division na si Brig. Gen. Romeo Dominguez, kumander ng 1st Tabak Division na si Col. Narcise, kumander ng 18th IB na si Maj. Eliseo Campued at dalawa pang kapitan sa ilalim ni Colonel Narcise). Sa mula’t mula pa lamang, ang pagtatayo ng Abu Sayyaf ay isang proyekto ng AFP para hatiin ang mga pwersang rebolusyonaryong Bangsamoro. Magkagayunpaman, ginagamit ng rehimen, laluna ng mga militarista sa loob nito, ang pagkakataon ng pakikipaglaban ng mga pwersa ng AFP sa bandidong Abu Sayyaf upang muling subukang itulak ang mga itinatangi nilang militarista at pasistang panukala. Kabilang sa mga ito ang mga panukalang pag-iinstitusyonalisa ng sistemang National ID, pagpaparami ng mga CAGU at paglelehitimo sa mga *vigilante*. Muli na namang itinutulak ang mga ito ng mga militarista sa rehimen hindi na lamang para sugpuin ang kriminal na Abu Sayyaf, kundi at laluna, para gamitin laban sa rebolusyonaryong pakikibaka ng mamamayan. Gayunman, tuwi-tuwina’y nabibigo ito bunga ng pagbatikos at paglaban ng mga demokratikong pwersa at mamamayan.

Ang lahat ng ito’y palatandaan ng patuloy

Gusto ng GRP na himukin ang suporta ng publiko sa kampanya ng papapasuko sa mga rebolusyonaryong armadong pwersa at ihanda ang isip ng publiko sa paglulunsad ng GRP ng puspusang gera laban sa rebolusyonaryong kilusan.

na pamamayani ng mga militarista sa loob ng rehimen at ng papalaking pagkiling ng rehimen sa solusyong militar.

Kaya naman sobra-sobra ang ginagawa ni Macapagal-Arroyo na panunuyo sa reaksyunaryong militar at pulisya. Naglagay siya ng maraming retiradong heneral ng AFP at PNP sa kanyang gabinete at iba pang matataas na upisina ng gubyrerno. Sunud-sunod ang bukas-palad na pagbibigay niya ng mga benepisyo sa mga opisyal, kawal at pulis. Ginawa niyang P10 bilyon ang dating P4.6 bilyon na budget para sa modernisasyon ng AFP. Itinaas din niya ang kumpensasyon para sa mga kawal na namatay o nasugatan sa labanan. Ginawa rin niyang prayoridad ang ipinadala niya sa kongreso na panukalang batas para itaas ang sweldo ng mga elemento ng AFP at PNP.

Sa gitna ng lahat ng ito, naghahanda ang mga militar na tagapayo niya ng panibagong bihis sa Oplan Makabayan, na sasalamina sa militaristang oryentasyon ng gubyrerno at ng sandatahang pwersa nito sa pagharap sa usapin ng gera at kapayapaan sa halip na harapin ang mga sosyo-ekonomiko at pampulitikang ugat ng armadong tunggalian. Nasasalamina ito sa kautusan ng pangulo at ng DND sa lahat ng mga yunit ng AFP na maglunsad ng mga atake sa BHB upang pahinain ang pusisyon ng NDFP sa pakikipag-usapang pangkapayapaan nito sa GRP. Mabagal ang pag-usad ng usapang pangkapayapaan sa pagitan ng GRP at NDFP. Nabalang pa ito lalo dahil sa di makatwirang reaksyon ng GRP panel sa makatarungang pagparusa ng BHB sa pasistang si Col. Rodolfo Aguinaldo. Sa tulong ng mga anti-komunistang sosyal demokrata, naglulunsad ngayon ang GRP ng isang “opensibang pangkapayapaan” sa iba’t ibang rehiyon at lokalidad sa bansa. Pero, hindi ito para payabungin ang kundisyon para sa kapayapaan, kundi ang kabaligtaran nito. Gusto ng GRP na himukin ang suporta ng publiko sa kampanya ng pagpapasuko sa mga rebolusyonaryong armadong pwersa at ihanda ang isip ng publiko sa paglulunsad ng GRP ng puspusang gera laban sa rebolusyonaryong kilusan. **AB**

Gawing adyenda ng bansa ang mga saligang suliranin at ang pambansa-demokratikong kalutasan sa mga ito

Aanim na buwan pa lamang ang rehimeng US-Macapagal-Arroyo. Pero, higit na nitong inilubog ang bansa sa mas malalim nang krisis pangkabuhayan at pampulitika. Hindi na kailangang hintayin pang mabigo ang mga bulaang pangako ng rehimen bago natin ilantad at labanan ang mga maka-imperyalista at anti-mamamayang programa nito.

Hindi malulutas ng mga palamuti at panakip-butas lamang ang problema ng kahirapan sa bansa. Hindi ito malulutas nang hindi mapag-pasyang nireresolbahan sa pinakaugat ang mahigit daantaon nang umiiral at lalong papatinding mga saligang suliranin sa bansa sa imperyalismo, pyudalismo at burukrata kapitalismo. Lalong hindi makalulutas sa problema ang mga "solusyon" na higit pa ngang nagpapalala rito, tulad ng pagkakandarapa ng rehimen para suhayan pa ang mismong mga sanhi ng problema. Pangunahin dito ang walang rendang pagbubukas ng ekonomya para sa higit na pang-aabuso ng malalaking dayuhang monopolyo at lokal na komprador kapitalista sa ilalim ng programang "globalisasyon".

Mahigpit na kinakailangan at napapanahon ngayong palaganapin at pagsikapang gawing adyenda ng bansa ang mga saligang problema ng mama-

mayan bilang siyang pinagmumulan ng matinding kahirapan sa bansa, patampukin at igiit ang mga ito pangunahin na sa pamamagitan ng mga pagkilos sa lansangan, pagsusulong ng mga antipyudal na pakikibaka at iba pang pakikibakang masa, pagsusulong ng armadong pakikibaka, pagdaraos ng mga pampublikong talakayan at malawakang propaganda; gayundin sa pamamagitan ng pagkilos sa parlamento at pagsasalang ng mga ito sa usapang pangkapa-yapaan. Kailangan nating masugid na maiharap ang mga estratehikong usapin tungkol sa mga isyung panlipunan, kasabay ng puspusan pa ring pagharap at paglaban natin sa taktikal na balangkas sa bawat pakana ng rehimen. Kasabay ng mga pakikibaka natin para sa mga kagyat na panimulang lunas at benepisyo para sa mamamayan, kailangang malinaw na maihapag natin at maituro sa mamamayan na

ang mga pangmatagalang solusyon ay nasa balangkas ng walang iba kundi ng programa para sa pambansa-demokratikong rebolusyon ng bayan. **AB**

Pangunahin sa mga "solusyong" higit pang magpapalala sa problema ang walang rendang pagbubukas ng ekonomya para sa higit na pang-aabuso ng malalaking dayuhang monopolyo at lokal na komprador kapitalista sa ilalim ng programang "globalisasyon".

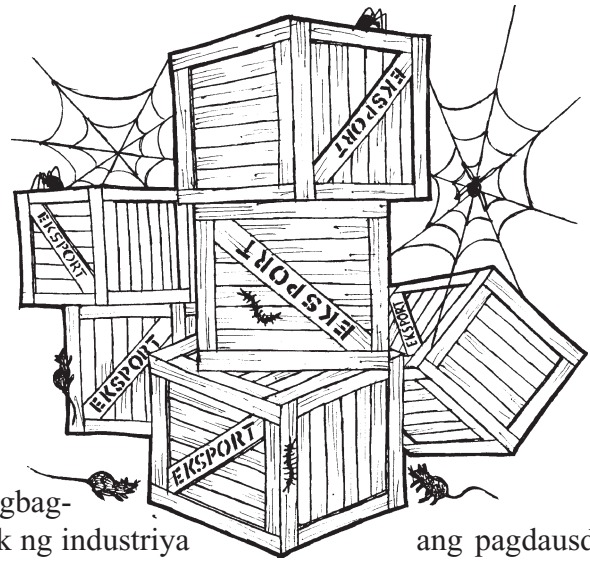
Patuloy na paglala ng krisis pang-ekonomya sa bansa

Patuloy na lumala ang krisis pang-ekonomya sa bansa sa loob ng anim na buwang panunungkulan ng rehimeng US-Macapagal-Arroyo. Maging ang mga naghaharing uri ay niyayanig nitong krisis. Ngunit, ang pinakamatinding tinatamaan nito ay ang mamamayan, laluna ang masang anakpawis.

Palagian ang krisis sa bansa dulot ng patuloy na pag-iral ng bulok na malakolonyal at malapyudal sistemang panlipunan na ibayong pinalalala ngayon ng krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Tumutungo ngayon ang huli sa pangkalahatang resesyon na may kasabay na *deflation* (pagkipot ng pamilihan, pagbagsak ng mga presyo at pagbagsak ng produksyon). Itong resesyon ay maaaring umabot nang ilang taon at lalo pa nitong padadausdusin ang ekonomya ng bansa. Pinakamatingkad na indikasyon ng krisis na ito ang matarik na pagbulusok ng produksyon at pagbagsak ng eksport nitong nakaraang anim na buwan. Mula sa abereyds na 4.01% at rurok nitong 4.6% noong 2000, bumaba sa 2.5% ang tantos ng taunang paglago ng GDP (*gross domestic product* o kabuuan ng mga produkto at serbisyong ginawa sa loob ng bansa) sa unang limang buwan ng taon. Mas mababa ito sa inabot na 3.3% sa parehong panahon noong 2000 at 3.8% sa kagyat na sinundang kwarto. Kung susukatin sa kada tao, 1.5% lamang ang aktwal na taunang inilago ng GDP hanggang nitong Mayo.

PAGBAGSAK NG SEKTOR NG INDUSTRIYA

Ang bumabang paglago ng GDP ay dulot pangunahin ng pagbagsak ng sektor ng industriya. Mula sa 4.4% sa parehong panahon noong 2000 at 4.1% sa kagyat na sinundang kwarto, 0.1% lamang ang inilago ng sektor. Sinalamin ng

pagbagsak ng industriya ang pagdausdos ng kabuuang eksport ng bansa. Nagmistulang positibo ang GDP dahil sa pagtaas ng presyo at bahagyang paglago ng mga sektor ng serbisyo (4.5%, pangunahin na bunga ng paglawak ng pagserbisyo ng mga kumpanyang telekomunikasyon sa mga *cellphone*) at agrikultura (2.3%). Sa kabuuan, may pagbaba ng nagamit na kapasidad sa produksyon ng bansa mula 79.8% noong 1999 at 80.1% noong 2000, tungo sa 77.8% nitong unang kwarto ng 2001 at 76.3% nitong Mayo.

Nitong ikalawang kwarto ng taon, higit pang sumadsad ang ekonomya. Matarik na bumulusok nang 24.7% ang eksport nitong Hunyo. Tinatayang ito na ang pinakamalalang pagbaba ng eksport mula pa noong dekada 1970. Ang produksyon para sa eksport ay 57.4% ng kabuuang produksyon ng bansa.

Pinakamalaki ang 39.27% ibinagsak ng pag-eksport ng mga elektronikong pyesa. Sa kalakhan, reeksport lamang ito ng mga *semiconductor*, isang tipo ng pyesang elektronik, na bahagyang pinoproseso sa bansa para sa gamit ng industriya ng ICT sa ibang bansa. Ang ekport ng mga ito ay 52.7% ng kabuuang eksport ng bansa. Bago ito

nagsimulang bumagsak sa taong ito, umaabot pa ito nang 71.3% (2000) hanggang 72.5% (1999) ng kabuuang eksport ng bansa. Nakasandig sa ekonomya ng ICT sa US ang eksport ng mga pyesang elektronik ng Pilipinas. Dulot ng sobrang produksyon ng kompyuter, mga kaakibat na kagamitan at serbisyo at iba pang produktong elektronik na may mataas na teknolohiya, tuluy-tuloy na dumadausdos ang ekonomya ng ICT at ang kabuuan ng sistemang kapitalista. Manga-ngahulugan ito ng patuloy na pagbagsak ng kabuuang eksport ng bansa. Ang naghihingalong atrasadong ekonomya ng bansa ay lalo pang hinahatak padausdos ng papabagsak ngayong ekonomya ng ICT sa US at sa daigdig.

Bumagsak din nang 9.1% ang eksport ng mga kasuotan. Ito pa rin ang pangalawang pinakamalaking eksport ng bansa at ang 76% nito ay sa US dinadala. May sobrang produksyon ng kasuotan sa daigdig at marami nang ibang ban-

sang nagpapadala sa US ng mas murang kasuotan. Patuloy na dumadausdos ang produksyon ng kasuotan sa bansa at tinatayang lalo pa itong bubulusok bunga ng pagtambak sa bansa ng mga imported at *smuggled* (puslit) na kasuotan. Kalahati ng 300,000 tonelada ng kinokonsumong kasuotan sa bansa ay imported o *smuggled*. Noong mas maagang bahagi ng dekada 1990, umaabot sa 1.5 milyong *spindle* (ikid) ang pinoprodyus ng 12,000 kumpanya ng kasuotan sa bansa. Mula noon bumagsak na ang 9,000 kumpanya at ngayon, 350,000 *spindle* na lamang ang pinoprodyus ng natitirang 3,000 kumpanya sa industriyang ito.

Paglaki ng deposit sa balance of trade. Ang 24.4% pagdausdos ng eksport ang pangunahing nagdulot ng biglang paglaki ng deposit sa *balance of trade* (BOT o balanse sa kalakalan) sa ikalawang kwarto ng taon. Ang naging

Pinakamalalaking eksport ng bansa, Enero-Hunyo (dolyar)			
Eksport	2000	2001	% pagbagsak
Elektronikong pyesa	2.230 bilyon	1.355 bilyon	(39.27)
Kasuotan	227.69 milyon	206.87 milyon	(9.1)
Langis ng niyog	47.93 milyon	35.04 milyon	(26.9)
Mwebles na kahoy	44.90 milyon	31.88 milyon	(29.0)

Pinakamalalaking importasyon ng bansa, Enero-Hunyo 2001 (dolyar)				
Aytem	Ikalawang kwarto		Mayo	
	Halaga (dolyar)	% ng kabuuan	Halaga (dolyar)	% ng kabuuan
Piyasang elektronik	537.05	20.6	554 milyon	20.7
Gamit sa telekomunikasyon	292.45	11.2	287 milyon	10.7
Petrolyo	276.36	10.6	274 milyon	10.2

Pinagkunan: National Statistics Office

sanhi ng pagbaba ng eksport ay ang pagbaba ng pandaigdigang pamilihan para sa mga ekport ng bansa. Nagbunga ito ng \$31 milyong depisit sa BOT para sa buwan ng Hunyo. Ito ay sa kabila ng paglaki nang 4.6% lamang ng import ng bansa, mas mababa kaysa 10% paglago nito noong Mayo. Kakatwang pansinin na habang bumabagsak buwan-buwan ang importasyon ng mga pyesang elektroniko, lumalaki naman ang importasyon ng mga kagamitan sa telekomunikasyon (nasa antas ng \$260-\$290 milyon buwan-buwan) na nakatuon lamang sa pagpapalawak ng 4,000,000 tungo sa 7,000,000 *cellphone* ang maseserbisuhan ng Smart, Globe at iba pang kumpanya sa telekomunikasyon sa bansa.

Isang sanhi ng pagtaas ng halaga ng importasyon ang pagtaas ng halaga ng pambiling dolyar kumpara sa piso. Mula sa abereyds na P48.47=\$1 noong Marso, umabot na sa humigit-kumulang P53=\$1 nitong Hulyo ang palitan ng piso sa dolyar. Ang patuloy na pagbaba ng halaga ng piso ay nagdudulot ng mabuway na ekonomya at kawalan ng kumpanya sa ekonomya sa bansa. Ipinapangarap ng rehimen na mapatataas pa at mapananatili ang halaga ng piso sa antas ng P50=\$1. Pinanghihimasukan na ng Bangko Sentral ang panlabas na palitan ng piso, kung kaya’t pansamantalang naitaas uli ang halaga ng piso sa P51-52=\$1.

Noong Abril, tumaas din nang mga 12% ang presyo ng langis sa pandaigdigang pamilihan. Dulot ng mga ito at iba pang dahilan, nagkaroon ng \$81 milyong depisit sa BOT nitong Mayo. Noong Abril, umabot na ito sa \$477 milyon. Patuloy na lalala ang BOT ng bansa, dulot ng pagpapatuloy ng tunguhing padausdos ng mga eksport at gayundin ng halaga ng salapi ng bansa.

Krisis sa pamumuhunan at pinansya ng bansa. Ang pagdausdos ng produksyon at eksport ng bansa at pagmahal ng importasyon ay nagdudulot ng ibayo pang paglalala ng krisis sa pamumuhunan at pananalapi ng bansa.

Paglaki ng depisit sa balance of payments. Umabot na sa \$755 milyon (P37.75 bilyon sa palitang P50=\$1) ang depisit sa *balance of payments* (BOP o balanse ng kabayaran) ng bansa noong Abril. Kabaliktaran ito sa \$820 milyong sarplas sa BOP sa parehong panahon noong 2000. Pangunahing sanhi nito ang nabanggit nang paglaki ng depisito ng BOT, ang 16.8% pagliit ng kabuuang iniiuwi o ipinadadala ng mga migranteng manggagawa (mula \$2.58 bilyon, naging \$2.15 bilyon na lang), at ang malaking nailabas o naiuwing dayuhang kapital.

Pag-atras ng dayuhang puhunan. Mula noong 1997, ni bahagya ay hindi nabago ang negatibong gradong ibinigay ng Moodys at ng Standard & Poor—mga internasyunal na institusyon ng mga monopolyong kapitalista na nagsusuri sa kalagayan at risiko sa pulitika, ekonomya at pinansya at nagpapayo tungkol sa pamumuhunan sa iba’t ibang bansa. Sa pagagrado nila, nalaglag ang bansa sa ika-29 noong 1997 tungo sa ika-40 kamakailan lamang. Sa paggrado ng Merrill Lynch, isa sa mga pangunahing *international stock broker*, mula sa dating ika-15 pusisyon ng Pilipinas sa mga “bagong-sibol na pamilihan” noong Enero 2001, nalaglag ito sa ika-30 pusisyon sa ikalawang kwarto ng taon.

Sa unang limang buwan ng taon, bumulusok nang 292% ang kabuuang direktang puhunang ipinasok sa bansa. Sa panahong ito, bumagsak nang 29.59% ang direktang dayuhang puhunan habang 50.76% naman ang ibinagsak ng *portfolio investments* (ispekulatibong kapital). Ang ispekulatibong kapital ay nagbunsod ng artipisyal na “paglago” sa ekonomya ng Pilipinas bago ang krisis pampinansya ng 1997. Kabilang sa nag-atras ng puhunan mula sa Pilipinas ay mga kumpanya mula sa US, Germany, Japan, Hong Kong at Australia.

Kaugnay nito, bumagsak nang 57% ang pangkalahatang pamumuhunan sa mga pampubliko at pribadong kumpanyang nasa loob ng mga “special economic zones”. Sa unang pitong buwan sa 2001,

halos 60% ang ibinagsak ng mga bagong puhunan habang 61% ang ibinaba ng ipinapasok na kapital sa mga nakatayo nang kumpanya sa loob ng mga "ecozone". Karamihan sa mga kumpanyang ito ay gumagawa ng mga produktong elektroniko at pang-information technology.

Noong 1992-98, ang nailalabas na direktang puhunan mula sa bansa ay karaniwang \$1.25 bilyon taun-taon. Biglang ibayong lumaki ito noong nakaraang dalawang taon. Naging \$18.19 bilyon noong 1999 at \$14.97 bilyon noong 2000. Nitong unang limang buwan ng taong ito, \$7

pinakamataas sa nakaraang walong taon. Noong Marso 2000, 11.83% lamang ng GNP ang napunta rito.

Dahil sa malaking depisit sa badyet ng gubyerno, naghahagilap ng mga bagong mauutang ang rehimen kaya hihigit pa ang utang panlabas ng bansa sa \$52.45 milyon, na siyang pinakamataas na antas na inabot na nito sa nakaraang taon.

Higit na pagkabangkrap ng gubyerno. Higit kailanman, patuloy ang ibayong paglaki higit kailanman ng depisit sa pambansang badyet.

Mula P50 bilyon noong 1998, naging P111.7 bilyon ito noong 1999 at P134.2 bilyon noong 2000. Sa unang hati nitong taon, umabot na ito sa P79.6 bilyon. Tinatayang aabot ito nang P147 bilyon o mahigit sa buong 2001.

Walang ibang masusuotan ang gubyerno para mapunan ang lumalalang depisit kundi ang higit pang pagbebenta ng mga korporasyon at

public utilities na pag-aari ng gubyerno, higit pang pagbubuwis sa mamamayan at ibayo pang pangungutang. Higit pang ibabaon ng gubyerno ang mamamayan sa utang. Ang utang nito, na nasa antas pa lamang ng P2,166 bilyon noong 2000 ay umabot na sa P2,575.4 bilyon nitong Hulyo. Ang P1,103.4 bilyon o 42.8% nito ay mula sa loob ng bansa at ang P1,472 bilyon (\$29.44 bilyon sa palitang P50=\$1) ay mula sa labas ng bansa.

Ngunit, sa kabalintunaan, halos kalahati na ng badyet at kita ng gubyerno ang napupunta sa pagbabayad ng mga utang. Lalo lamang nagpapalaki ito sa gastos at depisit ng gubyerno. Habang lumalaon, lalong lumalaki ang binabayaran ng gubyerno na serbisyo sa utang. Noong 1997, 26.6% ng kita nito ang ibinayad ng gubyerno sa serbisyo sa mga utang; 35.4% noong 1998; 42.9% noong 1999; at 44.3% noong 2000. Umaabot na ito sa 46% nitong Hunyo (30.1% para sa interes at 15.9% para sa amortisasyon). **AB**

**Talaan ng dayuhang puhunan sa Pilipinas
Enero-Mayo (bilyong piso)**

	2000	2001
Direktang dayuhang puhunan	20.22	14.23
Ispekulatibong kapital	95.05	46.8

Pinagkunan: Bangko Sentral ng Pilipinas

bilyon na ang lumabas.

Mula sa nakaraang taon lumaki rin nang 18.1% (\$1.23 x- \$1.5 bilyon) ang kapital na lumabas sa bansa para sa pagbabayad ng interes at *repatriation* (pag-uuwi) ng kita ng mga dayuhang korporasyon.

Malaking utang panlabas ng bansa. Ang utang panlabas ng Pilipinas nitong Marso 2001 ay umaabot sa \$49.95 milyon. Ito ay 64.6% ng GNP (kabuuang produksyon ng bansa sa loob at labas ng bansa). Bahagya itong bumaba mula sa \$52.45 milyon noong nakaraang taon (64.7% ng GNP) matapos magkaroon ng *rescheduling* (pagbibigay ng dagdag na palugit sa pababayad) ang mga utang ng Pilipinas. Sa kabilang banda, lumaki ang tantos ng pagbabayad sa utang. Ang pagbabayad ng utang panlabas ng bansa ang malaking kumakain ng kita ng bansa. Nasa antas na ito ng \$6 bilyon (P300 bilyon sa palitang P50=\$1) taun-taon. Nitong Marso, umabot sa 17.24% ng GNP ang napupunta sa pagbabayad ng utang panlabas,

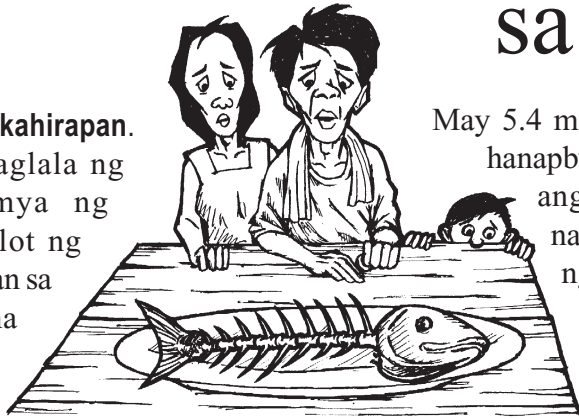
Matinding tama ng krisis sa mamamayan

Higit na tuminding kahirapan.

Ang patuloy na paglala ng krisis sa ekonomya ng bansa ay nagdudulot ng papatinding kahirapan sa mamamayan, laluna sa panig ng masang anakpawis. Ayon sa pahayag ng

National Statistical Coordination Board ng guberno, lumala ang karalitaan sa bansa mula 36.8% noong 1997 hanggang 40% nitong 2000. Itinuturing ng NSCB na maralita ang isang pamilyang may anim na myembro kung mababa sa P12,000 (o P461.54 sa bawat araw ng paggawa) ang kinikita nito sa isang buwan. Higit pa rito ang karalitaan kung susundin ang pamantayan ng National Wages and Productivity Commission, isang ahensya sa ilalim ng DOLE. Ayon sa NWPC, kailangan ng P15,270 (o P587.31 sa bawat araw ng paggawa) para lamang mapunan ang saligang mga pangangailangan sa pamumuhay ng isang anim-kataong pamilya. Sa *survey* naman na ginawa nitong Marso ng Social Weather Station, isang pribadong ahensya sa pananaliksik, 15% —pinakamataas na sa kasaysayan ng bansa—ang nagugutom, at 59% ang tumuturing sa sarili na maralita. Mahigpit ang kaugnayan ng ibayong paglala ng karalitaan sa bansa sa higit na lumalaking bilang ng mga walang trabaho, kasabay ng kabataan ng sweldo ng mga manggagawa.

Lumalalang kawalan ng trabaho at pagbagsak ng kabuhayan. Ayon sa upisyal na istadistika ng guberno, nitong ikalawang kwarto ng 2001, mahigit 4.1 milyon na o 13.3 % ng pwersa sa paggawa ang walang hanapbuhay. Malaki ang iniakyat nito mula sa abereyds na 9.8% noong 1999, 11.1% noong 2000, at 11.4% noong unang kwarto ng 2001.

May 5.4 milyon o 17.5% pa ang walang sapat na hanapbuhay. Maging sa mga may trabaho, 2.7% ang hindi nakapagtrabaho at 38.7% ang nagtrabaho nang kulang sa 40 oras sa loob ng isang linggo.

Hindi pa kasama sa upisyal na bilang ng mga walang trabaho at walang sapat na trabaho nitong ikalawang kwarto ang mga 4.3 milyong nagtatrabaho para sa pamilya nang walang bayad. Malaki rin ang iniakyat nito mula 3.3 milyon noong 1999 at 3.4 milyon noong unang kwarto. Mula sa 11.5 milyong “nagtatrabaho para sa sarili”, kalakhan sa agrikultura at sa sektor ng serbisyo, malaki-laki pa ang bilang ng mga alanganin ang hanapbuhay, tulad ng mga dispatser ng dyipni, *sidewalk vendor*, basurero at iba pang nasa tinataguriang impormal na sektor. Ni hindi rin isinasama sa mismong bilang ng pwersa sa produksyon ang 15.1 milyong mga maybahay, estudyante, retirado at may kapansanan, na pawang hindi nagtatrabaho.

Sa halip na lumaki, lumiit pa nga ang bilang ng mga may trabaho. Noong 1999, lumiit na ito nang 458,000 kumpara sa 1998 at noong isang taon, lumiit pa ito nang karagdagang 223,000. Patuloy itong lumiliit sa ilalim ng kasalukuyang rehimen. Mula Enero hanggang Mayo 2001, umabot na sa 218 kumpanya ang nagsara at 817 ang nagbawas ng mga manggagawa. Bunga nito, mahigit 26,000 manggagawa ang nawalan ng trabaho. Mula sa hanay naman ng mabababang kawani ng guberno, may nakatakda pang 100,000 tatanggalin sa trabaho sa pamamagitan ng pagsusulong ng programang pribatisasyon ng mga korporasyong pag-aari ng estado.

Dagdag dito, may mahigit isang milyong magsasaka taun-taon ang natataboy ng sobrang kahirapan at kawalan ng lupang masasaka at hanapbuhay sa kanayunan, bumubuhos sa kalunsuran

para maghanap ng trabaho at dumaragdag lamang sa puu-puong milyon nang maralita ng lunsod. May 1.3 milyon ang nataboy ng kahirapan sa kanayunan noong 1998–99, 1.5 milyon noong 1999–2000, at tuluy-tuloy pang lumalaki ang bilang na ito. Taun-taon din ay mayroon pang 800,000 hanggang 1,000,000 kabataang naidaragdag bilang bagong pwera sa paggawa. Naghahanap din ng trabaho ang mga ito.

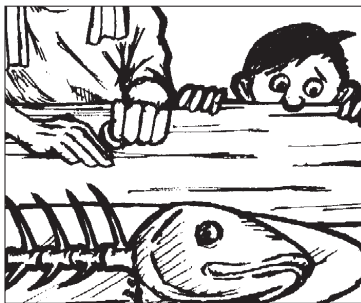
Time bomb ng mga migranteng manggagawa. Ang tanging sumasalo sa malaki at patuloy na lumalaking disempleyo ay ang maramihang eksport ng lakas-paggawa. Ang kanilang iniuwi o ipinadadalang \$7 bilyong dolyar taun-taon ang isa sa pangunahing sinasandigan ng ekonomya at pinansya ng bansa sa ngayon. Bumubuo ito ng halos 40% ng GNP ng bansa. Dulot ng paglala ng disempleyo ngayon, lalong dumaraming Pilipino ang nangingibang-bansa. Mayroong 2,300 ang lumalabas sa bansa araw-araw para maghanap ng trabaho. Tinatayang sa loob ng isang taon ay isang milyon pa ang maidaragdag sa mahigit pitong milyon nang migranteng manggagawang nasa ibayong dagat. Subalit hindi malayong masasagad na rin ang mga oportunidad sa trabaho rito. Simula 1999, malawakang nagtanggag nang mga manggagawang dayuhan ang mga bansa sa Asia. Patuloy na ipinatutupad ng gubyrno ng Saudi Arabia ang "Saudization", kung kaya pauwiin na ang 800,000 Pilipino na nagtatrabaho roon. Sa kasalukuyan, mayroong 60,000 manggagawang Pilipino sa mga pagawaan ng alahas ang pinauwi. Isang lumalaking *time bomb* ang malaking bilang ng migranteng manggagawa, na sasambulat sa dambuhalang krisis sa empleyo at kabuuan ng ekonomya kapag mapilitan nang magsiuwian ang kalakhan sa kanila.

Napakababang sahod. Malaalipin na pagpapasahod

naman ang dinaranas ng mga may trabaho. Ang P250 minimum na arawang sahod ay wala pang kalahati ngayon ng P587.31 na minimum na kailangan sa isang araw para buhayin nang disente ng isang manggagawa ang kanyang anim-kataong pamilya. Magpagayunman, mas marami pang pagawaan at empresa ang hindi pa rin nagpapatupad nito. Iginigiit ng kilusang manggagawa at ng mga sumusuporta rito ang pangangailangan ng pagsasabatas ng P125 karagdagan sa arawang sahod ng mga manggagawa. Ngunit walang ginagawa ang rehimeng US-Macapagal-Arroyo para rito at sa halip ay sinisikap nitong linlangin ang mga manggagawa sa pamamagitan ng paghahain ng kaunting mumo.

Pagtataas ng mga bilihin at gastusin. Ang mababang sahod ng mga manggagawa ay malayong iniwan na at patuloy na iniwan ng pagtataas ng presyo ng mga bilihin. Papataas ang tantos ng implasyon mula pa 1999. Nasa 6.8% na ito ngayong Hulyo, mula sa 6.5% noong Mayo at 4.3% noong katapusan ng 2000. Ang pangunahin pang tumataas ay ang presyo ng mga saligang pangangailangan ng masa tulad ng pagkain at mga inumin, pabahay (*housing services*) at mga serbisyo. Pangunahing humahatak sa pagtaas ng mga ito ang tuluy-tuloy na pagtaas ng presyo ng langis, pagbaba ng halaga ng piso sa palitan at ang mataas na tantos ng interes. Ang pumipigil na lamang sa higit pang pagtataas ng presyo ng mga bilihin ay ang malaking kabawasan sa kinokonsumo ng mamamayan, dahil sa kawalan ng pambili. Ang *purchasing power* (kakayahang bumili) ng piso noong 1994 ay makabibili na lamang ng halagang P0.62 ngayon.

Maging ang mga batayang serbisyong panlipunan ay nagiging mas mahal na rin para sa mamamayan at laluna para sa batayang masa. Sa pagpapatupad ng Power Reform Act, kunwa'y ibinaba nang 30 sentimo ang batayang singil sa kuryente, pero binabawi naman ito sa paniningil ng karagdagan *universal charge* (pangkalahatang singil) sa kuryente. Bago nito, pinahintulutan din ng Malakanyang ang pagtataas ng singil ng Maynilad sa tubig. Nakasalang ngayon ang panukalang itaas

sa 21% (mula 8.4%) ang kakaltasin sa sweldo ng mga manggagawa at empleyado para sa kanilang bahagi ng kontribusyon sa SSS. Para umano ito makabawi ang SSS sa ilang bilyong inilugi nito sa mga nakaraang taon, dulot ng mga katiwalian sa pamamahala sa pondo na kagagawan ng mga pinuno nito at ng pinatalsik na rehimen

Higit pang kahirapan ang maaasahan ng malawak na masa ng sambayanan sa ilalim

ng patuloy na pag-iral ng bulok na sistemeng malakolonyal at malapyudal sa bansa, laluna bunga ng masugid na pagtataguyod at pagpapatupad ng rehimen ng US-Macapagal-Arroyo sa "globalisasyon" at iba pang patakaran ng imperyalista. Kailangang ilantad at labanan ang mga pagkukunwari at lalo pang pagpapalala ng rehimen sa mga kagyat at saligang suliranin ng mamamayan. **AB**

MGA KAGYAT NA KAHILINGAN NG MAMAMAYAN

Nagdaos ng People's Summit (Kataastaasang Kapulungan ng Mamamayan) ang iba't ibang militante at progresibong organisasyong masa para tasahin ang kalagayan ng bayan at tukuyin at pagkaisahan ang igigiit na kahilingan ng masang naghihirap. Ginanap ang patitipon noong Hulyo 19, 2001 sa Film Center, UP Diliman, Quezon City. Ang deklarasyong pinagtibay rito ay inihapag sa pagbubukas ng ika-12 Kongreso para itapat sa state of the nation address ni Macapagal-Arroyo.

Isang mainam na bagay ang pangkalahatang deklarasyong binuo ng People's Summit. Malinaw na tinukoy nito ang mga mahigpit na kinakailangang ipaglaban ng mamamayan para sa kanilang kagyat na benepisyo at panimulang lunas sa harap ng mga hagupit ng umiiral na sistemang panlipunan at dala-dala nitong krisis.

Ang mga ito ang lalamnin ng mga pang-araw-araw na laban ng mamamayan. Mahalagang maiugnay ang mga pang-araw-araw na laban sa mga estratehikong usapin na nilalaman ng pangmatagalang laban ng mamamayan.

Sa anim na buwang nakalipas, tuluy-tuloy ang pagbulusok ng ekonomya. Tumataas ang presyo ng mga serbisyo't bilingin habang bumabagsak ang halaga ng sahod. Tulad ng mga naunang guberno, itinataguyod ng pamahalaang Macapagal-Arroyo ang mga patakaran ng imperyalistang globalisasyon na nagdudulot ng napakalaking pinsala sa ating bayan. Sa halip na itakwil, ipinagpapatuloy pa nito ang mga bigo at kontra-mamamayang patakaran ng liberalisasyon,

deregulasyon at pribatisasyon. Inuuna nito ang interes ng dayuhang monopolyo kapital, mga dambuhalang negosyong lokal at malalaking panginoong maylupa bago ang interes ng mga manggagawa, magsasaka at iba pang inaapi at pinagsasamantalang uri.

Walang makabuluhang repormang pang-ekonomya ang bagong pamahalaan. Wala itong maibigay na kahit kagyat o pansamantalang lunas man lamang sa kahirapan ng mamamayan. Sa halip,

pinagkakaabalahan nito ang mga pakitang-taong hakbang na naglalayong makabig ang suporta ng mga maka-Erap sa masa.

Ang matinding karukhaan ng masa ay pinabibigat pa ng kawalan ng hustisya at tuluy-tuloy na paglabag sa mga karapatang-tao. Halos ipagbawal na ang welga at pagtatayo ng mga unyon sa mga pabrika. Bagamat wala na raw ang patakarang “todo-gera” ng rehimeng Estrada, nagpapatuloy sa buong kapuluan ang militarisasyon at mga opensibang militar na labis na sumasalanta sa masa laluna sa kanayunan. Mistulang pinaiiral ang batas militar sa Timog Mindanao sa ngalan ng pagpuksa sa Grupong Abu Sayyaf.

Samantala, malabo pang makamit ang katarungan sa mga kasong kriminal laban kina Estrada at kanyang mga kakutsaba. Nakababahala ang mga senyales ng maniobra at pakikipagkompromiso sa kasong ito. Kailangan ding pag-ibayuhin ang pag-uusig sa kaso ng *ill-gotten wealth* (nakaw na yaman) ng mga Marcos at ng kanilang mga kroni at ng mga paglabag sa karapatang-tao sa panahon ng diktadura.

Tunay ngang hindi pa nakakamit ang lubos na katarungan at pagbabago na inaasam sa People Power 2. Kailangan pang pag-ibayuhin ang militante at sama-samang pagkilos para sa mga kagyat at pangmatagalang interes ng sambayanan. Kailangang ipaalala sa pamahalaang Macapagal-Arroyo ang malaking pananagutan nito sa taumbayan.

Kung gayon, sa bisa ng PEOPLE’S SUMMIT, isusulong ang sumusunod na kahilingan ng mamamayan:

1) MGA KAGYAT NA HAKBANG PARA SA KALUWAGAN NG MASANG NAGHIHIRAP:

- P125 *across-the-board* na dagdag sa sahod ng mga pribadong manggagawa
- P3000 *across-the-board* na dagdag sa sweldo ng mga kawani ng gubyerno
- pagkontrol sa presyo ng mga pangunahing bilihin at serbisyo
- pagtigil sa lahat ng demolisyon, paglulunsad ng *on-site relocation* at programang pangkabuhayan sa mga maralitang-lunsod

- paghinto ng lahat ng pagpapalit-gamit ng lupang sakahan at pagtigil sa pagpapalikas ng mga magsasaka
- pagkilala sa karapatan ng pambansang minorya sa lupang ninuno
- pagtigil sa liberalisasyon ng kalakalan sa mga produktong agrikultural
- pagtigil sa mga di-makatarungang singil sa mga migranteng Pilipino
- pagtigil sa pagbabayad ng mga di-makatarungang utang panlabas at pagtigil sa awtomatikong paglalaan ng pondo na pambayad-utang
- pagdagdag ng pondo para sa batayang serbisyong panlipunan tulad ng edukasyon, pabahay at kalusugan

2) PAGTIGIL SA PAGSASAPRIBADO NG NAPOCOR, NFA, SSS AT IBA PANG MGA AHENSYA AT MGA SERBISYONG PAMPUBLIKO, LALUNA ANG MGA PAMPUBLIKONG OSPITAL

3) MABILIS NA PAGLILITIS SA DATING PANGULONG ESTRADA AT MGA KAKUTSABA SA KASONG PLUNDER NA MAY “FULL MEDIA COVERAGE”

4) PAGTAGUYOD AT PAGTATANGGOL SA MGA KARAPATANG PANTAO

- pagtigil sa militarisasyon sa kanayunan
- pagpapalaya sa lahat ng bilanggong pulitikal
- indemnipikasyon ng mga biktima ng paglabag ng karapatang pantao sa panahon ng batas-militar
- pagpapawalang-bisa sa mga mapanupil na batas
- pagpapatupad ng CARHRIHL, laluna ang pagbubuo at pagpapaandar sa Joint Monitoring Committee
- pagtigil sa mga opensibang militar laban sa mamamayang Moro at lansakang paglabag sa mga karapatang-tao at sa Internasyunal na Makataong Batas
- paggawad ng hustisya at serbisyong ligal para sa mga migranteng bilanggo ^{AB}

Pribatisasyon ng Social Security System, patuloy na nilalabanan

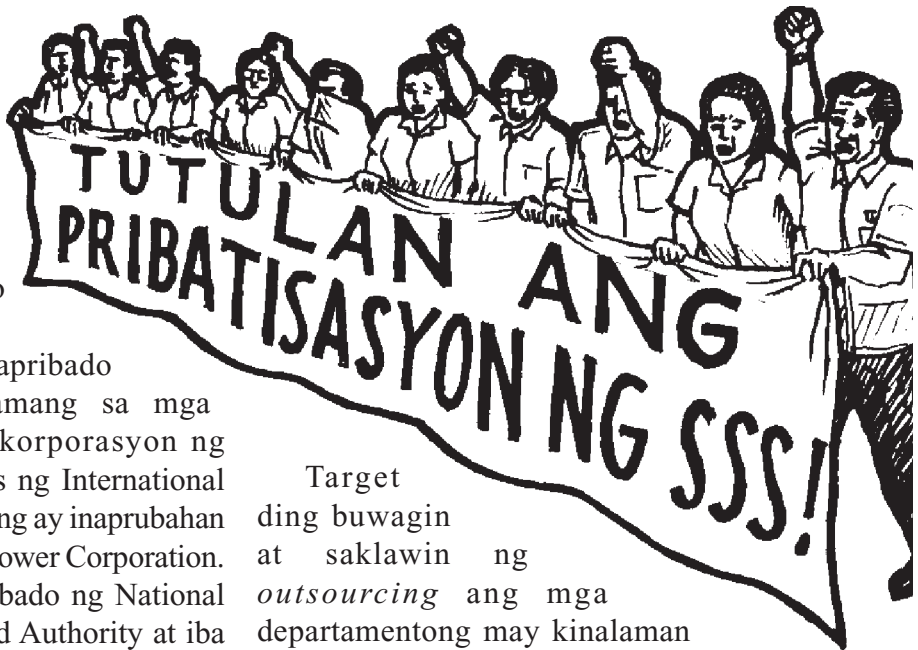
Walang balak ang rehimeneng Macapagal-Arroyo na isaisantabi ang plano nitong pagsasapribado sa Social Security System (SSS) sa kabila ng mariin at malawakang pagtutol dito ng mga empleyado ng SSS.

Ang SSS, na planong isapribado pagsapit ng 2004, ay isa lamang sa mga institusyong pampinansya at korporasyon ng guberno na isasapribado sa utos ng International Monetary Fund. Kamakailan lamang ay inaprubahan na ang pribatisasyon ng National Power Corporation. Nakaamba na rin ang pagsasapribado ng National Housing Authority, National Food Authority at iba pang ahensya ng guberno.

Mula pa noong huling bahagi ng Mayo, naglunsad na ng mga piket ang mga empleyado ng SSS upang labanan ang pribatisasyon nito. Subalit hindi pinakinggan ang kanilang mga hinaing. Bagkus ay nilinlang ng presidente ng SSS na si Vitaliano Nañagas ang mga empleyado nang sabihin nitong hindi na itutuloy ang planong pagsasapribado sa naturang ahensya sa seguro. Sa halip, ang gagawin na lamang daw ay *outsourcing* o ang pagkuha ng serbisyo mula sa labas ng SSS para gampanan ang trabaho ng kumpanya.

Ang *outsourcing* ay tusong paraan para bahahaging isapribado ang buong SSS. Kaakibat nito, binuwag na ang Information Technology Management at ang Health Care Program at ipauubaya na sa mga pribadong entidad ang Information Technology at Assets and Loans Department.

Ang outsourcing ng Information Technology ng SSS ay paghahanda para sa lubos na pribatisasyon ng kumpanya. Pinag-iinteres na ito ng maraming pribadong korporasyon dahil isa ang SSS sa may pinakamaunlad na sistema sa kompyuter sa buong Asya para sa pagpoproseso ng mga pensyon.

Target ding buwagin at saklawin ng *outsourcing* ang mga departamentong may kinalaman sa iba pang serbisyo, tulad ng *bookkeeping, accounting, payroll, hiring, human resources administration, cash management and control, financial reporting, tax reporting, accounts receivable collection, accounts payable administration, customer statements processing, customer call centers, distribution logistics, transaction processing centers, temporary staffing at website design.*

Sa gayon, lubhang nanganganib ang seguridad sa trabaho ng may 4,000 empleyado ng SSS. Higit dito, nanganganib ang interes ng 23 milyong kasapi ng ahensya sa seguro.

Ang pondo ng SSS, na nagkakahalaga ng P174 bilyon, ay nagmula sa mga kontribusyon ng mga kasapi, na kalakha'y mga ordinaryong manggagawa at empleyado sa pribadong sektor. Buwan-buwan, kinakaltasan ang kanilang sahod o sweldo ng mula P84 hanggang P782. Kapitalit nito ang mga benepisyo sa pagreretiro, pagkakasakit, panganganak at iba pa na pahirapan pang makuha ng mga nag-impok.

Ang pribatisasyon ng pamamahala sa dam-buhalang pondong ito ang pangunahing target ng pribatisasyon ng SSS. Sa pamamagitan ng pribatisasyon nito, anumang pribadong kumpanya

sa pinansya na mamamahala rito ay makahuhuthot ng napakalaking tubo mula sa malaking impok at seguro ng 23 milyong manggagawa at empleyado sa bansa.

Dahil sa laki ng pondo ng SSS, dati nang pinag-iinteres na ito ng mga tiwali at gahamang upisyal ng gubyrerno. Naging isa ito sa mga palabigasan ng pinatalsik na si Joseph Estrada nang utusan niya ang dating presidente ng SSS na si Carlos Arellano na gamitin ang P1.1 bilyon mula sa pondo ng SSS para bumili ng sapi sa Belle Corporation (pagmamay-ari ni Estrada sa pamamagitan ng kanyang kroni at *dummy* o prente na si Dante Tan). Inatasan din ni Estrada ang presidente ng Government Service Insurance System na bumili ng sapi sa naturang korporasyon.

Mula sa kabuuang P1.8 bilyong pondo ng SSS at GSIS na ipinautang at ibinili ng mga sapi sa Belle Corporation, tumabo si Estrada ng P284 milyong tubong kapital at P189 milyon pang komisyon.

Malaki rin ang nakakaltas mula sa pondo ng SSS bunga ng naglalakihang sweldo, bonus, insentibo, *per diem* at iba pang pribilehiyo ng mismong mga upisyal ng SSS. Ang mismong buwanang sweldo lamang ng presidente at 58 bise presidente ng SSS ay hindi bababa ng P100,000 at may umaabot pang mahigit P300,000. Mayroon din silang 13th month, 14th month, hanggang 16th month pay o karagdagang sahod. Bukod rito, sa nakaraang taon, kumita ang mga upisyal ng SSS ng karagdagang P235.1 milyon sa pamamagitan ng bonus at P211 milyon sa pamamagitan ng mga insentibo. Tumatanggap din sila ng P150,000 bawat araw ng pag-upo sa *board of directors* ng mga kumpanya kung saan may mga kinatawan ang SSS.

Bahagyang umatras ang rehimeng Macapagal-Arroyo sa pagsasapribado ng SSS nang maglunsad ng malawakang protesta ang mga empleyado nito. Pitumpung araw na nagpiket ang mga empleyado tuwing *lunchbreak* upang ipahayag ang kanilang disgusto sa planong pribatisasyon at sa pamamalakad

ni Nañagas. Humantong ito sa apat na araw na *walkout* na pinamunuan ng Alert and Concerned Employees for a Better SSS (ACCESS) at pumaralisa sa lahat ng upisina ng SSS sa buong bansa. Sinuportahan sila ng COURAGE, Kilusang Mayo Uno at iba pang militanteng grupo. Sa harap ng matinding protesta, naobligang hugutin na ni Macapagal-Arroyo nitong Agosto 2 si Nañagas mula sa SSS upang mabuhusan ng malamig na tubig ang mainit na pakikibaka ng mga empleyado.

Ang naturang hakbang ay tinaguriang “peace formula” o pormula ng rehimeng Macapagal-Arroyo.

Subalit di nagtagal ay ipinadama na rin ng huli ang kamay na bakal nito. Sinabi ng bagong hirang na presidente ng SSS na si Corazon de la Paz na kakasuhan ang mga empleyadong nanguna at lumahok sa *walkout*, kasabay ng deklarasyon

na ipagpapatuloy ang mga repormang nasi-mulan na sa SSS (na ang ibig sabihin ay mga hakbang tungo sa lubos na pribatisasyon). Masusi nilang pinag-aaralan kung paano pahihinain ang organisasyon ng mga empleyado ng SSS upang mapigilan ang muli nilang pag-aaklas kapag tuluyan nang maipatupad ang pribatisasyon nito.

Tinitiyak ng mga empleyado ng mga ahensya ng gubyrerno na malapit nang isapribado, na hindi matitinag ang kanilang paglaban sa pribatisasyon. Seguridad sa trabaho at kapakanan ng mamamayang pagkakaitan ng karampatang serbisyo ang kanilang ipinaglalaban.

Subalit, tinitiyak ng mga empleyado ng SSS, sampu ng mga empleyado ng NFA, NHA at iba pang ahensya ng gubyrerno na malapit nang isapribado, na hindi matitinag ang kanilang paglaban sa pribatisasyon. Seguridad sa trabaho at kapakanan ng mamamayang pinagkakaitan ng karampatang serbisyo ang kanilang ipinaglalaban. Umani na ng maliit na tagumpay ang kanilang matatag na paninindigan at kolektibong pagkilos. Sa pagsasanib ng kanilang pakikibaka sa mas malawak na pakikibaka ng sambayanan, hangad nila ang mas malalaki at lubusang tagumpay. **AB**

Mga operasyong militar sa Kabikulan, kinundena

MARIING KINUNDENA NG ROMULO JALLORES COMMAND (RJC) ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Bikol ang walang habas na militarisasyon sa rehiyon.

Sa isang pahayag noong Agosto 6, tinuligsa ni Kasamang Jose Buenaobra, tagapagsalita ng RJC, ang pagkubkob ng Alpha Company ng 42nd IB noong Hulyo 28 sa bahay na diumano'y pinaghihimpilan ng mga Pulang mandirigma sa Sityo Naposte, Barangay Amomokpok, Ragay, Camarines Sur.

Pinatay ng mga reaksyunaryong tropa sa naturang opensiba si Jesus "Ka Lito" Emeros at hinuli ang isang kabataang nanggangalang Matias Rafael Padilla Din. Si Ka Lito ay tubong Ragay at pinatangang mandirigma ng BHB. Si Matias Din naman ay isang dating mag-aaral ng Unibersidad ng Pilipinas sa Diliman, Quezon City na nakikipamuhay sa mga magsasaka.

AFP: MAKAMASA SA SALITA, BERDUGO SA GAWA

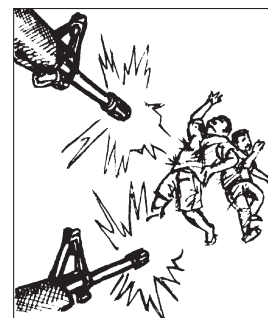
Ayon kay Ka Jose, isinagawa ng 42nd IB ang nasabing pagkubkob sa kabila ng paghamon ng AFP sa BHB na pansamantalang ihinto ang mga aksyong militar sa buong rehiyon upang tumulong sa mga biktima ng pagputok ng bulkang Mayon. Aniya, "Paglabag sa sariling hungkag na pagposturang ito ng AFP ang sa aktwal ay walang-puknat na pag-ooperasyon ng mga tropa nito (maging) sa mismong prubinsya ng Albay."

Inilantad pa ni Ka Jose na sa katunayan, ang ipinangangalandakan ng reaksyunaryong AFP na "pagtulong" sa mga biktima ng pagputok ng bulkang Mayon ay panlilinlang lamang sa mamamayan at rebolusyonaryong kilusan. Habang nagpapanggap na makamasa, walang-maliw na sinusunod ng AFP ang atas na alagaan ang mga ari-arian ng naghaharing-uri gaya ng mga bangko, *shopping mall* at mga bodega ng bigas at pagkain. Samantala, tuluy-tuloy na nililigalig at sinasalanta ng kabi-

kabilang opensiba ng mga pasistang militar ang buhay at kabuhayan ng masang anakpawis. "Ang pagpapanatili ng 'katahimikan at kaayusan' ay operasyong 'pagkontrol sa mamamayan'," ani Ka Jose, "kayat ang armado at unipormadong presensya nila sa kabayanan ay terorismo na sa masa, habang nakaamba ang pasistang hambalos sa minimum na deklarasyon ng *red alert status*".

Pinag-iba ng tagapagsalita ang rebolusyonaryong BHB at ang reaksyunaryong AFP. Aniya, "Kabaligtaran ng kaduda-dudang *civic action* ng reaksyunaryong AFP, likas sa katangian at oryentasyon ng BHB ang pagtulong sa mamamayan sa lahat ng pagkakataon, may kalamidad man o wala." Ipinaliwanag niyang sa tuwina'y kabalikat ng masang magsasaka at lahat ng aping mamamayan ang BHB sa pakikipaglaban para sa sariling sakahan, pagpapataas ng kita sa produksyon, paglulunsad ng mga kampanyang pang-edukasyon, pangkalusugan, pangkapaligiran at marami pang iba. "Higit sa lahat," sabi niya, "katuwang ng mamamayan ang BHB sa rebolusyonaryong paglaban upang ganap na pawiin ang karukhaan at kawalang-katarungang dulot ng pagsasamantala at pang-aapi ng mga dayuhan at lokal na naghaharing uring panginoong maylupa at kumprador-burgesya."

Binigyang-diin din sa pahayag ng RJC ang pagiging sagad-sa-butong berdugo ng reaksyunaryong militar. Inihalimbawa niya ang makahayop na pagpaslang kay Ma. Graziella "Ka Sisa" Miranda, 25 taong gulang, mahusay na kadre ng Partido at BHB sa Albay at isa ring dating mag-aaral ng UP Diliman bago magpultaym sa BHB noong 1998. Si Ka Sisa ay nadakip nang buhay, pinahirapan at pinatay ng mga tropa ng 22nd IB bilang ganti sa pag-isnapp ng BHB sa

UPISYAL NG PNP PINARUSAHAN SA OCCIDENTAL MINDORO

Pinarusahan ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa Occidental Mindoro ang *assistant provincial police director for operations* sa Occidental Mindoro na si Sr. Supt. Winston Ebersole. Ang pamamarusa ay isinagawa noong umaga ng Hulyo 29 sa Barangay Labangan, Poblacion San Jose ng naturang prubinsya.

Si Ebersole ay pinarusahan dahil sa marami niyang kasalanan laban sa mamamayan at rebolusyonaryong kilusan sa Occidental Mindoro. Sa isang dalawang-pahinang pahayag, inilatag ni Kasamang Victor Rivero, tagapagsalita ng Lucio de Guzman Command ng BHB sa Mindoro, na si Ebersole ang responsable sa pagtortyur at pagsalbeyds noong Nobyembre 1987 kay Kasamang Lucio de Guzman.

Ang pangkalahatang kumand ng BHB sa Mindoro ay ipinangalan sa huli, na noo'y kalihim ng komite ng Partido sa isla ng Mindoro.

Si Ebersole rin ang salarin sa pagsalbeyds noong taon ding iyon kay Arnel Mendoza, isang lider estudyante. Si Mendoza, ani Kasamang Rivero, ay ihinulog sa dagat mula sa isang helikopter.

Ang naturang mga krimen ay isinagawa ng 268th Philippine Constabulary Coy na pinamumunuan noon ni Ebersole.

Sangkot din si Ebersole sa pagbubuo ng mga anti-komunistang grupong vigilante at sa pagpapatakbo ng mga sindikato ng mga upahang mamamatay-tao, magnanakaw, manghoholdap at mga ilegal na nagbebenta ng mga baril.

REKRUTER NG CAFGU, PINARUSAHAN

Pinarusahan ng mga Pulang mandirigma si Isabelo Barbecho II, aktibong rekruter para sa Citizens' Armed Forces Geographical Unit (CAFGU), bandang umaga nitong Agosto 25.

Si Barbecho ay dating kapitan ng Barangay Pawa, Matnog, Sorsogon. Pinarusahan siya ng mga Pulang mandirigma matapos niyang balewalain ang ilang beses nang babala ng rebolusyonaryong kilusan laban sa masugid niyang pagrekluta ng kalalakihan sa barangay upang ipasok sa CAFGU. Pasimuno rin siya ng pagtatayo ng lambat-paniktik na nagpahamak sa mga rebolusyonaryong pwersa sa barangay at mga karatig.

Si Barbecho ay kapatid ni Col. Isabelo Barbecho III, dating kumander ng 2nd IB na nananalanta naman sa Juban, Sorsogon.

DEPENSIBA NG BHB SA CEBU, NAGAWANG OPENSIBA

Dalawang elemento ng Scout Rangers na kabilang sa Task Force Cebu ang napatay nang kubkubin ng kanilang yunit ang isang kampo ng BHB sa Sityo Bungyas, Barangay Ampungol, Sogod, Cebu City nitong Agosto 20. Nasugatan din ang pinuno ng naturang tropa na si SSgt. Antonio Salinas..

Papalapit ang mga tropa ng Scout Rangers na kukubkob sa hinihimpilan ng BHB nang 10:25 ng umaga nang matunugan ng mga Pulang mandirigma. Agad na nakapamutok ang mga gerilya, dahilan upang magkaroon ng kaswalti sa panig ng reaksyunaryong tropa. Umatras ang mga itong bigo sa tangkang kubkubin ang mga Pulang mandirigma. Walang kaswalti sa panig ng BHB.

◀ dalawa nilang kasamahan nang salakayin ng mga ito ang himpilan ng BHB sa Barangay Bololo, Guinobatan ng naturang prubinsya noong Hunyo 10.

Inilantad rin ng RJC ang pagiging sagad-sagarang pasista ni Col. Danilo Lim na siyang punong-upisyal ng 42nd IB. Ayon kay Ka Jose,

si Colonel Lim na nagtapos sa imperyalistang akademyang pangmilitar na West Point ay may utang na dugo sa rebolusyonaryong kilusan. Isa lamang sa kanyang mga kaso ang pagtortyur at pagpatay sa isang kadre ng BHB noong siya ay isang tinyente pa bandang kalahatian ng dekada 1980. **AB**

2 PULIS PATAY SA AMBUS SA AGUSAN DEL SUR

Dalawang pulis ng Talacogon Police Station sa Agusan del Sur ang napatay matapos tambangan ng mga Pulang mandirigma nitong Agosto 1.

Sina SPO3 Antonio Godoy Labarete at PO1 Darwin de Jesus Tecson Jr. ay nagsasagawa ng regular na pagpapatrulya nang ambusin ng mga gerilya sa Del Monte Gym, Talacogon, bandang alas-10 ng gabi habang nagdiriwang ng kapistahan ang barangay.

Kaagad na namatay ang dalawang pulis. Nasamsam ng BHB mula sa kanila ang isang .45 at isang 9 mm.

MGA KINATAWAN NG BAYAN MUNA, PINASUMPA NA

Ang mga kinatawan ng Bayan Muna na sina Crispin Beltran (Ka Bel), Satur Ocampo (Ka Satur) at Liza Masa (Ka Liza) ay nanumpa na bilang mga kongresista nitong Agosto 20.

Sa isang panayam, sinabi ni Ka Satur na ang trabaho sa kongreso ay ekstensyon lamang ng demokratikong kilusan ng mamamayan.

Noong Agosto 21, isinumite na ng Bayan Muna ang mga kauna-unahang panukala nila sa Kongreso: ang House Bill No. 2605 na nananawagan para sa P125 pambansang *across-the-board* na pagtaas ng sahod para sa mga manggagawa sa pribadong sektor, at ang House Bill No. 2606 na nananawagan para sa P3,000 pagtaas ng buwanang sahod ng mga kawani ng guberno.

Pagkatapos maisumite ang mga panukala, lumahok ang tatlong kinatawan sa isang *human chain* sa kalsadang pumapalibot sa Batasan Pambansa. Kabilang sa mga bumuo ng *human chain* ang iba't ibang militanteng organisasyon.

Ilang buwan na nabimbin ang pagpapasumpa sa Bayan Muna nang repasuhin ng Korte Suprema ang kwalipikasyon ng mga grupong lumahok sa eleksiyong *party list*.

Kasamang Antonio Zumel, pinarangalan

Ilang makabuluhang pagtitipon-parangal ang idinaos para sa dakilang rebolusyonyaryong lider na si Kasamang Antonio Zumel na yumao nitong Agosto 13.

Si Ka Zumel ay kilala bilang isang rebolusyonyaryong mamamahayag at lider noon pa mang dekada '70. Naging myembro siya ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas, tagapangulo ng National Democratic Front noong 1990-94 at tagapangulong pandangal nito mula 1994. Nakatatandang tagapayo siya ng *negotiating panel* ng NDFP sapul noong 1992. Noong 1972, kabilang si Ka Zumel sa mga mamamahayag na nag-iwan sa kanilang relatibong maginhawang buhay at establisadong hanap buhay at buong-panahong umanib sa rebolusyonyaryong kilusang lihim upang labanan ang diktadurang US-Marcos. Isa siya sa mga naunang myembro ng patnugutan ng *Liberation* (pahayagan ng NDF) at Balita ng Malayang Pilipinas (*news agency* ng NDF). Naging patnugot din siya ng *Dangadang* (rebolusyonyaryong pahayagang masa ng Ilocos-Montañosa). Bago siya itinalaga sa Europe noong huling bahagi ng dekada 1980, naging kagawad siya ng Pambansang Komisyon sa Propaganda ng Partido at patnugot ng *Ang Bayan*. Namatay siya bunga ng lumubhang sakit sa bato, *diabetes* at komplikasyon sa puso.

Nitong Agosto 17, pinarangalan siya kapwa sa Pilipinas at The Netherlands ng iba't ibang rebolusyunaryo at progresibong organisasyon.

Sa Pilipinas, humigit-kumulang 1,000 ang bilang ng mga kamag-anak, kaibigan at kasamahan ni Ka Zumel at ilang myembro ng reaksyunaryong guberno ang dumalo sa "Parangal ng Bayan" (People's Tribute) para sa kanya. Nagtipun-tipon sila sa Church of the Holy Sacrifice sa Unibersidad ng Pilipinas ►

sa Diliman at nagbigay ng kani-kanilang mapagpugay na pamamaalam sa rebolusyonaryong lider.

Nagsalita para sa pamilya ni Kasamang Zumel si Ma. Luisa Zumel Lopez, ang kanyang pinakamatandang kapatid. Nagpahayag ang mga kasamahan ni Ka Zumel sa midya, gayundin ang mga dati niyang katrabaho sa lihim na kilusan na nasa hanay ng mga propesyunal o di kaya'y nasa ligal na demokratikong kilusan. Dumalo rin sa pagtitipon ang mga negosyador ng gubyrerno sa usapang pangkapayapaan na sina punong-negosyador Silvestre Bello at DAR Sec. Hernani Braganza.

Isang myural (malaking ipinintang debuho) ni Kasamang Zumel ang nilikha ng mga progresibong artista para sa okasyon. Nagkaroon din ng eksibit ng mga larawan niya mula pagkabata.

Maghahatinggabi nang nagtapos ang pagtitipon sa pamamagitan ng isang *video* hinggil sa kanyang buhay at pakikibaka.

Sa Crematorium Daelwijk, Utrecht, The Netherlands naman, nagtipon para sa serbisyo sa paglilibing ang mga kapatid at kamag-anak ni Ka Zumel, kabilang si dating AFP Brig. Gen. Jose Ma. Carlos Zumel, mga kasama sa National Democratic Front of the Philippines, mga malalapit na kaibigan, mga kinatawan ng maraming organisasyon at partido at ang komunidad ng mga Pilipino sa The Netherlands.

Binuksan ni Kasamang Luis Jalandoni, punong-negosyador ng panel pangkapayapaan ng NDFP, ang pagtitipon. Sa kanyang pagpupugay, sinabi ni Kasamang Jalandoni na sa pagkatao ni Ka Zumel ay naramdaman niyang buhay na buhay ang mga rebolusyonaryong prinsipyo: mainit na pakikisama sa mga kasama, mga kaibigan, masa at mga kaalyado at ubos-lakas na pagpapatupad ng mga responsibilidad sa gawain, sa loob man o sa labas ng bansa.

“Sa kanyang pagpanaw, nawalan ang rebolusyonaryong kilusan ng isang dakilang lider,” sabi ni Kasamang Coni Ledesma, na nagbaybay sa kanyang talambuhay.

Dagdag ni Kasamang Jose Maria Sison sa isang pahayag na binasa para sa kanya ni Kasamang Julie de Lima-Sison, “Isa siyang natatanging komunista. Napakahalaga ng kanyang mga kontribusyon sa pagsulong ng rebolusyong Pilipino.” Aniya, “Ginugol ni Ka Zumel sa kilusan ang kanyang talento at kakayahan bilang mamamahayag. Napakahusay niya sa gawaing

“Ginugol ni Ka Zumel sa kilusan ang kanyang talento at kakayahan bilang mamamahayag. Napakahusay niya sa gawaing impormasyon at edukasyon. Tinangan niya ang maningning na tradisyon nina Marcelo H. Del Pilar at Amado V. Hernandez. Kinukumlimentaryuhan ng panulat ang espada ng rebolusyong Pilipino.”

--Ka Jose Maria Sison

◀ impormasyon at edukasyon. Tinangan niya ang maningning na tradisyon nina Marcelo H. del Pilar at Amado V. Hernandez. Kinukumplimentaryuhan ng panulat ang espada ng rebolusyong Pilipino.”

Nilaman din ng parangal ang mga handog na panalagin mula sa mga komunidad ng mga migranteng Pilipino at mga mensahe ng pagpupugay mula sa mag-anak at kapatid ni Ka Zumel. Pagkatapos nito, pinatugtog ang mga paboritong awitin ng yumaong rebolusyonaryong lider.

Kinagabihan, mas marami pang mga Pilipino, mga kaibigan, tagahanga’t mga kasama ang nagtipon sa lumang simbahan sa sentro ng Utrecht upang bigyang parangal si Ka Zumel. Mahigit 50 organisasyon, pampulitikang partido at indibidwal sa loob at labas ng bansa ang nagpaabot ng mga mensahe ng pakikiramay at pakikiisa, maging si Gloria Macapagal-Arroyo.

Kabilang sa mga nagbigay ng madamdaming pahayag si Kasamang Jose Ma. Sison. Muli ring nagpahayag si dating AFP General Zumel ng pagpupugay at ng pagkamangha sa bumubuhos na ekspresyon ng dalamhati sa pagyao ng kanyang rebolusyonaryong kapatid.

Buong araw ng Agosto 17 ay dumagsa sa NDFP International Information Office sa Utrecht ang maraming nakiramay at nagdalamhati sa pagpanaw ni Ka Zumel.

Ayon sa mga kasama, mistulang pamamaalam ni Ka Zumel ang kanyang panghuling pampublikong talumpati na binasa sa Solidarity Conference for a Just and Lasting Peace (Kumperensya ng Pagkakaisa para sa Makatarungan at Pangmatagalang Kapayapaan) noong Abril. Aniya rito: “Kaming sumampa sa kilusan sa panahon ng kasanggulan nito noong patapos ang dekada 1960 o maagang bahagi ng dekada 1970 ay tumatanda na. Kabilang sa mga relatibong nakatatanda kumpara sa mga kabataang nasa kilusan natin, ako mismo’y sasapit na sa ika-69 taon at di kalauna’y papanaw na... pinagmamasdan na lamang namin nang may kasiyahan at pagmamalaki ang lumalapad na hanay ng rebolusyonaryong kilusan na ngayoy nakikipaglaban para sa mga pambansa’t demokratikong karapatan ng ating mamamayan—at sa hinaharap, para sa sosyalismo.” **AB**

“Kabilang sa mga relatibong nakatatanda kumpara sa mga kabataang nasa kilusan natin, ako mismo’y sasapit na sa ika-69 taon at di kalauna’y papanaw na... pinagmamasdan na lamang namin nang may kasiyahan at pagmamalaki ang lumalapad na hanay ng rebolusyonaryong kilusan na ngayoy nakikipaglaban para sa mga pambansa’t demokratikong karapatan ng ating mamamayan—at sa hinaharap, para sa sosyalismo.”

-- Ka Antonio Zumel

Ang **AB** ay maglalabas ng espesyal na isyu hinggil kay Kasamang Antonio Zumel sa nalalapit na hinaharap.